

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 80 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravištvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, št. 5. — Določniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Čemu?

Ko je deželni šolski svet čitateljem „Slov. Gospodarja“ vže znane ukaze delal in izdajal, s katerimi se je hotelo vedno več in več nemščine vriniti v naše slov. ljudske šole, niso nas nič zaskrbeli, ali se vsaj na naše sklepe in mnenja niso ozirali. Sklepali so o nas, pa preko naše glave!

Kakor pa smo Slovenci mirne in krotke duše, ki raji krivico prenašamo, kakor krivico storimo, vendar ne dopuščamo nikomur, da se dotakne našega čez vse ljubljene maternega jezika. Tako so tudi ukazi deželnega šolskega sveta, s katerimi se je vrivala nemščina v naše šole na škodo poduku in posebno maternemu slov. jeziku, vzbudili povsod med slovenskim ljudstvom veliko nevoljo.

In slovensko ljudstvo se je vzdignilo, in se vzdiguje, da postavnim potom zabrani prenapeto in za to škodljivo vrivanje nemškega jezika v slov. šole, katero vrivanje je celo nepostavno!

In glejte! Komaj so dotične vloge prišle v Gradec in na Dunaj, pride se k nam Slovencem, rekoč, naj še vendar zopet in zopet premislimo, odstopimo od svojih sklepov in pustimo nemščini še dalje v naših šolah prvo mesto.

Tako so dobili v Celjskem okraji od okrajnega šolskega sveta v Celji razni občinski predstojniki naslednje dopise:

„Štev. 858. G. občinskemu predstojniku v

V začasno rešitev po tamošnjem občinskem odboru neposredno pri veleslavnem c. kr. deželnem šolskem svetu in pri visokem c. kr. ministerstvu za bogočastje in uk izročene vloge dne 1888 zadevajoče prošnjo za odstrambo poduka v nemškem jeziku kot obveznega predmeta iz tamošnje ljudske šole, se Vaše blagorodje naprosi, zadevo v seji tamošnjega občinskega odbora še jedenkrat obravnavati, oziroma o taisti sklepati in ta sklep tu sem

brž ko brž naznaniti, in tudi dotični sejni zapisnik vposlati, da se dalje predloži.“

Nadalje se govori o potrebi nemščine za vsakega slovenskega Štajarca itd., kar je nam vže vse prav dobro znano iz pokojnega Celjskega lisjaka.

Nekatera občinska predstojništva so na to koj poslala okrajnemu šolskemu svetu zahtevane zapisnike žiste občinske seje, v kateri se je sklenilo, da se stori postavnim potom konec vsakemu siljenju k učenju nemškega jezika, ter so rekli, da se jim ne zdi potrebno še ene seje sklicati in sopet o isti reči sklepati. Kar se je enkrat sklenilo, to se je itak dobro premislilo; kar se je pa po tehtnem premisleku enkrat sklenilo, od tega se tudi ne bo odstopilo.

Tako odločno ravnanje občinskih predstojnikov se nam zdi čisto pametno in pravilno, pričakovati je toraj, da bodo vsi predstojniki ravno tako storili.

Da bi nemščina „vsakemu slovenskemu Štajarcu“ tako potrebna bila, kakor je človeku potrebna milost božja k večnemu zveličanju, tega tudi ne bo nikdo trdil. Ali naj bode! Mi nismo zoper nemščino, samo tam in tako se nam je naj daje, da nam ne bo na škodo. Na predebelem „cmoku“ se zadavi človek in nemško učenje, če je prenapeto, je za slov. otroke več, kakor debel cmok.

Komur je nemški jezik potreben, ta se bode ga itak naučil, posebno ker se bo nemški jezik učil na naših šolah še tudi naprej, kolikor se na pameten način podučevati more in kolikor to postava dopušča. Na tem bi našim srečnim nemškim sosedom lahko bilo zadosti, saj njim ne vsiljuje nihče slov. jezika, nam pa se vsiljuje nemški še več, ko je treba.

Čemu toraj, še enkrat in zopet enkrat obravnavati in sklepati o poduku o nemščini v naših obč. zastopih, kjer se je vže enkrat sklenilo, da se naj ta poduk uredi po postavnih predpisih? Mi res ne vemo, čemu!

I. D.